

Lugupeetud õpilased, õpetajad, töötajad ja külalised!

*Hosta juba õitseb,
ööd on lühemad.
Pojeng ilutseb
ning ka meie oleme arukamad!*

Mul on suur rõõm näha siin saalis nii palju aianduskooli lõpetajaid. See teekond pole olnud teie jaoks kindlasti kerge, kuid elu polegi alati lihtne. Oma eesmärkide nimel peab kõvasti töötama.

Olete ületanud nagu rasked mäed ja tihedad metsad ning õppinud tundma selle suure maailma erinevaid tahke. Kuid ärge tõtate, sest kooli lõputunnistus ei tähenda haridustee lõppu, järjepidev töö endaga on võluvahend, mis viib elus kaugele ja kõrgele. Niisama seisma jääda pole mõtet – tuleb edasi liikuda ja kogeda uusi asju, reisida ja osata öelda teinekord ka EI! Teie ise koote oma elu kangast ja mis siis, kui üks silmus läheb valesti. Vigadest õpitakse ja neid saab parandada. Usaldage

oma lähedasi ja hoolige neist, sest need on teid toetanud ning teile kaasa elanud.

Eesti riik vajab haritud inimesi, kes pakuvad vaimutoitu rasketel aegadel ja on nõrgematele toeks. Lõpetajad, teie olete need aiandusinimesed, kes teavad ja oskavad, kuidas tulla toime karmimatel aegadel. Märgake suuremat pilti, saage kogemusi ja õppetunde ning siis tulge tagasi ja jagage oma oskusi. Kindlasti ka mina naasen professionaalse floristina kunagi siia armsasse kooli ning jagan oma kogemusi uutele õpilastele.

Minu aeg õpilasesinduse presidendina saab kahjuks läbi. On olnud uhke tunne juhtida sellist seltskonda kolm aastat järjest. See kõik on olnud tõsine töö ja ääretu rõõm. Kui igaüks sõuab oma suunas, siis paat edasi ei liigu – vaja on meeskonnatööd.

Tänan pikaajalise koostöö eest õpilas-

esinduses tänaseid lõpetajaid Gerdat, Alicet ja Madlit! Samuti õpetaja Maarika Loodust. Aitäh teile!

Palju õnne lõpetajatele ning aitäh koostöö eest kogu aianduskooli perele!

Jarko Ilves, FL21-41K

Foto: P. Poderat

Tunnustame tublimaid!

Maaeluministeerium tunnustab parimaid lõpetajaid

Sirli Übius ja Julia Ivanova

Vabariigi Presidendi ning haridus- ja teadusministri vastuvõtule presidendilossi roosiaeda on kutsustud tunnustamiseks silmapaistvad õpilased

Sirli Übius, Jarko Ilves, Maria Eliisa Metsis, Kermo Rätsep, Henri Sander ja Toomas Kersalu

**Räpina Aianduskoolis algab uus õppeaasta
26. augustil**

TÄNASES LEHES: Önnitleme lõpetajaid ja õpetajaid! Aianduskool 100! Õppekäikudest Hollandisse, Austriasse ja Itaaliasse! Mullatervis – Iain Tolhursti kogemusest! Iluaiaanduse õppekavadest ajaloos! ... ja palju muud huvitavat!!!

Räpina Aianduskooli lõpetajad 2024

Statsionaarne õpe

Aednik

AE21-41-K

1. Gerda Liblikman
2. Madli-Mai Matt

AE22-42-K

1. Julia Ivanova
2. Kirke-Kleer Kressa
3. Karl Mihkel Loodus
4. Anette Talas
5. Sirli Übius

Keskkonnakaitse

KK21-52-K

1. Kaspar Vasli

Maastikuehitaja

ME21-41-K

1. Anastassija Gergel
2. Andero Hääl
3. Katrin Laurimaa
4. Mariliis Mägi
5. Kseniia Nenia
6. Sander Sala
7. Henri Sander **KIITUS**

Florist

FL21-41-K

1. Jarko Ilves **KIITUS**
2. Kaisa Kalm
3. Alice-Iris Lipp
4. Anna Listopadskaja
5. Diana Monogarova
6. Kaidi Piirisild
7. Kelly Silla
8. Alina Svetlik

FL22-42-K

1. Liis-Marielle Kokmann

Abiaednik

AA23-21-Ki

1. Aleksandra Aleksejeva
2. Konstantin Babadei
3. Evelina Kadajamägi
4. Elvira Kasepuu
5. Valentyna Skybenko
6. Darja Smorodina
7. Roman Solodovnikov
8. Kateryna Tykhonchuk
9. Alan Šidlauskas

Mittestatsionaarne õpe

Florist

FL22-42-M

1. Signe Jahnsen
2. Piret Raudsepp
3. Kersti Saar
4. Deivi Sarapson
5. Emili Tammur
6. Gerli Teedla

Tekstiilkäsitööline

TK22-42-M1

1. Epp Piret Alt
2. Dea Ein
3. Terje Noormägi
4. Rita Piirsalu
5. Andra Reichan
6. Külli Virro

TK22-42-M2

1. Helle Bunder
2. Ave Elken
3. Triinu Ert
4. Triin Karin
5. Mirelle Lepp
6. Ilona Rosalka

Aednik

AE22-42-M1

1. Ene Allikas-Hallikas
2. Minna Ambach
3. Jaanika Jakobi
4. Katrin Karu
5. Mari-Liis Kasak
6. Lilian Kitsing
7. Kaja Köllamaa
8. Marju Maasing
9. Sille Mesi
10. Olga Nikolenko
11. Ülle Pöldmaa
12. Marek Põri
13. Teele Päivalill
14. Eneli Rohtla
15. Krista Roodla
16. Lenne Suigusaar
17. Nele Tiiman
18. Silja Ustav
19. Sandra Vaher
20. Annika Varusk
21. Katrin Vestrik

AE22-42-M2

1. Kadri Artma
2. Kertu Kais
3. Sille Kase
4. Merilin Kiima
5. Kristiina Kivi
6. Margit Laanpere
7. Mariann Leokin-Tunnel
8. Inge Lumiste
9. Kairi-Ly Marley
10. Annely Muld
11. Marge Niit
12. Kairi Rüütel
13. Kadri Suislepp
14. Eleri Suurkivi
15. Tairi Tuisk
16. Reelika Tähka
17. Helen Virro

Maastikuehitaja

ME21-42-M

1. Anella Aben
2. Henri Helemäe
3. Anne Janno
4. Dairi Jurs
5. Merily Kaldoja
6. Priit Kiilaspä
7. Piret Kiisler
8. Triin Koolmeister
9. Siret Koopuu
10. Kai Kumar
11. Alex Kuusk
12. Tuuli Oll
13. Kairi Puur
14. Signe Raudsepp
15. Imbi Vaasma
16. Mirjam Veiler

Maarja küla õpperühm

Abiaednikud

Foto: K. Toom

AA22-21-K

1. Gea Anier
2. Christine Kaselo
3. Toomas Kersalu
4. Mats Meibaum
5. Derek Metsalu
6. Antero Oja
7. Kristjan Seim
8. Maarja Tagapere

Kutsevaliku kursus

KV23-21-Km

1. Helmar Kasak
2. Kent Kirsme
3. Kaur Kurist
4. Kirill Kähäri
5. Tormi Liiv
6. Kristjan Lilloja
7. Riaana Rannamaa
8. Sandra Rosenberg

Abiaednikud koos kursusejuhataja Tairi Tammaruga

Õnnitleme!

Leili Alaoja-Rein

Aianduskooli aasta õpetaja 2024

Maiold Mänd

Aianduskooli aasta noorõpetaja 2024

Sajandi pidu aianduskoolis

Taevas oli rongkäigu kokkuseadmise ajal järjest süngemaks tõmbunud, kohe-kohe võis väga ägedalt sadama hakata. Ja juba viskaski mõned jämedad piisad alla. Ent kui rongkäigu pea liikuma läks, jäid vihmapihved justnagu seisma. Taevas halastas pidurõivas ja -meeleolus rahva peale ning vihm jäi oma järjekorda ootama.

Kui rongkäigu esimene ots oli juba Sillapää lossi juurest aianduskooli juurde jõudnud, aga vilistlaste kolonni lõppu ei tulnud ega tulnud, siis tekkis taipamine, et kohal olid kõik, kes vähegi tulla said. Koolimaja esine oli rahvast täis saanud, mitmed seltskonnad juba majja või maja ümbrusesse laiali pudenud, aga rongkäigust lisandus aina uusi ja värskemaid vilistlaste aastakäike.

Kõhklus, kas sõnum suurest peost on ikka igaüheni jõudnud, sai ümber lükatud juba 8. juuni hommikul kui koolimaja fuajee loetud minutitega inimesi täis sai. Kõik tahtsid oma nime kirja panna ja sama agaralt sooviti näha, kas mõni tuttav nimi registreerimislehel juba vastu vaatab. Mõned tugevama

kambavaimuga kursused olid Rāpinasse kohale tulnud juba eelneval õhtul, et kokkutulek maksimaalselt asja ette läheks.

Korraldajate peamine mure oli olnud, et kokkutulnutel oleks koht, kus kõhtu täita, kus jalga puhata, kus vaadet imetleda, kus elamusi koguda. Et keegi ei peaks igavlema ega tühja meelega koju tagasi minema. Kokkutulnute peamine soov oli leida eest tuttavaid sõbralikke nägusid ning leida üks vaikne nurgake, kus kaaslastega mälestusi ja elulugusid jagada. Sooviti, et neid oodatakse kohas, kus kunagi on veedetud ilusad aastad ning, kus on kohtunud elus oluliseks saanud inimestega. Mitmekesine pidustuste programm koolimajas, õppeaias, Sillapää lossis ja loomemajas lisas heade tuttavate kohtumisrõõmule värvi ning aitas luua uusi ühiseid mälestusi.

Pidupäeva jäädvustustel on palju rõõmsaid nägusid ja palju kallistusi. Selliseid päris kallistusi, mis ühekorraga väljendavad rõõmu kohtumisest ning ka kõiki neid koos kogetud aegu, mis sellisel hetkel meelde tulevad. Sellistel

kohtumistel on kõik jälle tagasi koolipõlves. Koolile järgnenud elu, oma rõõmude ja vaevadega, taandub vähemalt mõneks hetkeks.

Kui kunagised õpingukaaslased ja õpetajad olid üles leitud ja ülejäänud õhtu veetmiseks plaanid tehtud, tekkis võimalus ühist tähistamist mõtestada pidulikul aktusel. Aktusel osaleja sai endaga kaasa mälupildi tantsukeeles esitatud Külvaaja legendist ning mõtte koolijuhi kõnest: ühte kooli ei saa kaks korda astuda, kool muutub igal aastal koos kooli astuvate uute õpilastega. Ent selleks üheks õhtuks, kui kunagised koolikaaslased kokku said, oldi jälle tagasi „nende“ koolis.

Õhtu lõpuks oli hinges hea tunne, et pikk planeerimine ja palju korraldamisega seonduvaid vaevu olid viinud parima võimaliku sündmuseni. Siin-seal kuulnud vestluskatketest oli kuulda, kohaletulnute rõõmu ja rahulolu hästi korraldatud sündmusest, kostus sõnu „suurejooneline“, „saja aasta vääri-line“, „mastaapne“. Ühiselt veetud ja peetud pidu tugevdas koolipere side-meid ning andis uue haridussajandi

Uute aianduskooli raamatute ja meenete müük

Rongkäik stardi ootel

Tantsuetendus „Legend Külvajast“

Direktorid – M. Kirotar, H. Luiga, K. Toom, V. Madisson

alustamiseks energiat, mille najal teha tegusid, mis viivad kooli edasi vähemalt sajandi.

Rongkäigu kohale kogunenud süngetest pilvedest tuli lõpuks siiski vihma. Tuli oodatust vaiksemalt, kuid piisavalt, et kasta mulda ja taimi ning visata üles suvise looduse parimad lõhnad. Vihma järel tuli päike ja sajandi pidu aianduskoolis.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Fotod: J. Veetõusme

Mõned numbrid:

Registreerunud osalejaid loeti kokku 1072, ent kindlasti oli palju neid, kes registreerima ei jõudnudki.

Kõige vanem kohale tulnud vilistlane, Kalju-Erik Haljasmägi, oli kooli lõpetanud 70 aastat tagasi, aastal 1954.

Vilistlasi on aianduskoolil 100 aastaga kogunenud üle 9200. 21. juuni lõpuaktusel lisandub veel 100.

Aianduskooli töötajad kooli sünnipäeval Sillapää lossi trepil

Pildigalerii:

http://foto.aianduskool.ee/photo/#/shared_space/folder/554

Aktuse video:

http://foto.aianduskool.ee/photo/#/shared_space/folder/97/item/44524

Räpina Aianduskool Helsingi kevadmessil

23. ja 24. märtsil käis Räpina aianduskooli floristikaosakonna esindus Helsingi kevadmessil. Meie toredas seltskonnas olid õpetajad Pille Peterson ja Marek Jakobi, päevased õppurid Kaidi, Kelly ja Jarko ning sessioonõppijad Deivi, Kersti, Signe ja Piret. Meie ülesandeks oli messil valmistada lillekimpe, mis iga pooleteise tunni tagant oksjonil messiküllastajatele maha müüdi.

Esimesel päeval oli veidi aega ka messil ringi vaadata, samuti saime osa Ahti Lyra ja mitme kohaliku floristi demost. Pühapäeval olid „kimbutajateks“ ainult Räpina õpilased. Lilled kogus, mis tuli õhtul kella viieks kimpudesse panna ja ära müüa, tundus hommikul meeletu. Aga üsna kohe tekkis hasart ja lõpuks kargasid ka õpetajad appi. Pühapäeval tegime pausi vaid selleks, et korraldajate toodud torti mekkida.

Kevadmessi kogemus oli ääretult kasulik ning väga meeleolukas ja lõbus. Need kaks päeva olid täis sagimist, askeldamist, naljatamist ja pildistamist. Õppisime, kuidas kiiresti tegutseda ja ära kasutada kõik etteantud vahendid, ning kuidas toimida siis, kui vajalikke materjale napib. Kimpe üle ei jõudnud lugeda, aga neid tuli meie pundi peale ikka sinna saja ja kahesaja vahele.

Aianduskooli floristid Helsingis

Suur tänu korraldajatele ja suurepärasele reisiseltskonnale!

Piret Raudsepp, FL22-42-M

Fotod: S. Luik

Õhinaga mullas(t)

Aedniku hoolitsus mulla heaolu eest toetab taime kasvamist terveks ja tugevaks. See sai selgeks koolitustel, kus kogusime infot tulevikuoskuste tunni projekti jaoks.

Innustusime ka Iain Tolhursti kogemusest, kes kasvatab maheköögivilja alates 1970ndatest Suurbritannias. Maheaianduse pioneeriks nimetatud talunik tutvustas oma katsetuste põhjal välja kujunenud mullaparendamise viisi, mis kombineerib haljasväetisi ja puiduhaket. "Küsimus pole mitte tai-

mede, vaid pigem mullabioomi toetamisest," selgitas Iain.

Möödunud aastal omistas Suurbritannia kuningas Charles III Iain Tolhurstile Briti impeeriumi ordu liikme staatuse (MBE) autasuks teenete eest põllumajanduses. Kutsusime Iain Tolhursti 20. septembril 2024 Räpina Aianduskooli koolitama, et nakatada mullaõhinaga teisi.

Maikuus alustasime katsetega aianduskooli õppeaias: EMÜ Mahekeskuse ja METKi teadlaste nõustamisel ja õpetajate toetusel külvasime erinevaid haljasväetisi porgandivagude vahele ning kursusekaaslaste abiga ka viljapuuridade vahele. Ühekordne haljasväetise külv pole siiski imerohi, vaid tükike

mullatervise pusles.

Kolm nädalat pärast külvi olid tärnanud mõned porgandid, üksjagu haljasväetisi ja mõnusasti umbrohtu. Vahetult porgandirea kõrvalt eemaldasime umbrohu kõpla laiuselt ribalt, vaovahesse jätsime umbrohu koos haljasväetistega kasvama. Jälgime põnevusega mängu: kas haljasväetised vaovahes parandavad mulla olukorda?

Tule ja vaata koos meiega tulemusi 20. septembril Iain Tolhursti praktilisel õppepäeval. Oled väga oodatud!

Kadri Artma ja Margit Laanpere, AE22-42-M2

Fotod: M. Laanpere, K. Artma, E. Säga

Kadri Artma külvab haljasväetis-kultuuri aлександria ristikut porgandivagude vahedesse 10. mail 2024.

PRAKILINE INFOPÄEV

MILLEKS ÜLDSE MULLATERVIS?

KESTLIKUD VÕTTED AIANDUSES

LEKTOR IAIN TOLHURST (UK)

20. SEPT 2024 9:30-17

RÄPINA AIANDUSKOOL

TASUTA

WWW.PIKK.EE/SUNDMUS/INFOPAEV-MULLATERVIS-AIANDUSES

RÄPINA
AIANDUSKOOL
mullasõprade ühisühendus

Tärnanud on mõned porgandid, üksjagu haljasväetisi ja mõnusasti umbrohtu. Jälgime põnevusega mängu: kas haljasväetised vaovahes parandavad mulla olukorda?

Haljasväetiste külvamine viljapuude reavahesse puuviljanduse õpetaja Epp Säga ja kursusekaaslaste abiga 28. mail 2024. Vasakult Kairi Rüütel, Eleri Suurkivi, Margit Laanpere, Kadri Arma, Kristiina Kivi (AE22-42-M2).

Kevadine õpiränne Hollandisse

Erasmus+ õpirände raames viibisime koos projektijuht Janely Trahviga 1.–5. aprillini Hollandis. Õpirände eesmärgiks oli õpilaste praktikavõimaluste kaardistamine ja koostöökohtade leidmine.

Amsterdavis kohtusime esmalt pikaajalisel õpirändel oleva tekstiilkäsitöö eriala õpilase Pia Wooninck'iga ning saime ülevaate tema tegemistest. Seejärel sõitsime rongiga Amsterdamist Utrecht'i, et kohe järgmise päeva hommikul külastada uhiuut Yuverta kooli üksust Roermond'is. Koolist andis põhjaliku ülevaate sealne välissuhete ja projektide koordinaator Paul Wolters. Yuverta koolide võrgustik koosneb 55st erinevast üksusest üle terve Hollandi. Kokku õpib Yuvertas 30 000 õpilast. Koolides pakutakse nii eelkutse - kui ka kutseõpet ning hulgaliselt täiendõppe programme ja kursusi, lisaks tehakse tihedat koostööd lähedal asuvate üldhariduskoolidega.

Erialade valik koolides on väga lai, alustades tervishoiust ja lõpetades ehitusega. Samuti on esindatud aianduse, maastikuehituse ja looduskaitse õpe. Erinevad üksused on keskendunud kindlatele valdkondadele, tagamaks, et kooli tulnud õpilane saab teha teda huvitava valiku just selle kooli erialade hulgas.

Kui soovid kooli tutvustavat videoklippi vaadata, siis saad seda teha siit: https://youtu.be/qaNN_hE695U

Pealelõunal õnnestus meil külastada tunde, mille teemaks oli elurikkus. Õppetöös antakse õpilastele palju iseseisvaid töid ja projekte, mis käsitlevad mitut õppeainet koos, tagades nii õppeainete lõimingu ja laiapõhjalisemad teadmised/oskused. Päev oli väga sisutihe ja tagasi ööbimispaika jõudsime alles kell üheksa õhtul.

3. aprillil sõitsime rongiga Yuverta kooli Houten'i üksusesse. Meile räägiti palju liigirikkuse olulisusest ja selle viimisest linnakeskkonda. Nägime erinevaid roheprojekte, mille elluviimiseks kaasati nii kooli enda kui ka üldhariduskooli õpilasi ja õpetajaid.

Yuverta kool hetkel meie partnerkoolide hulka ei kuulu, kuid seal nähtu ja kuuldu oli just see, mida meie kooliski arendada. Koostöö võimalusi Yuverta kooliga on meil kindlasti rohkelt.

Tutvumas Yuverta kooliga – Aigi, Janeli ja Paul Wolters

Hüdropoonika Zone Collage'is

Päeva teises pooles viis tee meid Zone College'i Zwolles, mis on Räpina Aianuskooli pikaajaline partnerkool ja meie õpilased on seal usinalt välispraktikal käinud. Zone Collage'is tehakse väga palju uuenduslikke rahvusvahelisi projekte. Kooli tutvustas meile Harrie Meijer – kooli rahvusvaheliste suhete koordinaator. Koolis on palju erinevaid erialasid, meiega kattuvad nendest maastikuehitus, aiandus ja floristika.

Peale kooli tutvustust suundusime imetlema tulbipõlde. Kuna kevad oli sel aastal hiline, siis täies õiteilus põlde me näha ei saanud, kuid mõned varajased õitsejad pakkusid siiski silmailu.

Õpiränne oli väga sisutihe, saime nii uusi teadmisi kui ka kontakte, kellega lähitulevikus koostööd teha.

Aigi Salundi-Galitsin,
keskkonnakaitse eriala juhtõpetaja

Kolm õpirändurit inspireerivas Langenloisis

22.–26. aprill osalesid Kaie, Elina ja Marek Erasmuse õpirändel meie Austria partnerkoolis Gartenbauschule Langenloisis.

Õpirände eesmärk oli tutvuda kooli igapäevaeluga, külastada tunde, show-ja õppeaeda. Samuti saime killukese kevadsõõmuna nautida Austria pealinna Viini vaatamisväärsusi.

Meie reisi alguspäeval otsustas Eestis talv tagasi tulla ja ega ka Austria sellest pääsenud. Meie saabumise ajal kattis lilleküllast Langenloisi korralik lumepuuder ja alustasime päeva koduse lõrtsisajuga. Õnneks kadus see sama kiirelt kui oli tulnud, kuigi külm õõ oli kahjustanud sealseid uhkusi, viinapuid üsna korralikult. Ja neid on Langenloisis omajagu, sest tegu on Kamptali oru Weinvierteli piirkonna kaguosas, Manhartsbergi mäe jalamil asuva viinamarjakasvatustpiirkonna keskusega. Siit leiab tunnustatud viinamarjakasvatajaid, kellel on veinimaailmas kõrge maine. Soodne kliima ja suurepärased pinnased loovad ideaalsed tingimused fantastiliste Grüner Veltlineri või Rieslingi veinide valmistamiseks. Kohalike sõnul tarbivad nad ise enamiku toodangust, mistõttu pole ime, et Eestist tulijatele pakutud veinid mõjusid hoopis uue elamusena.

Langenlois on ilus väike 7500 elanikuga linn, mis praktiliselt elab ja hingab veiniteemast, mitte ainult restoranide ja arvukate kõrtside tõttu. Lisaks kaunile renessanssarhitektuuriga kesklinnale on külastamist väärt moodne viinamarjaistandustele pühendatud kunstiteos ehk LOISIUM. Moodne betoonist „kast“ keset viinamäge on Ameerika nimeka arhitekti Steven Holl'i projekteeritud. Sealses vaheldusrikkas maaaluses ja -pealses maailmas saab muljetavaldava elamuse veinitootmisest läbi aegade. Hea üllatusena mõjus ühes kabelisarnases ruumis koduse Arvo Pärdi muusika kuulmine. Keldrõrkusest hoolimata nautisime pikka inspireerivat ekskursiooni ja vaatepilti, mis süvendas teadmisi veinist.

Kooli elu juurde naastes – mida me siis kogesime ja nägime? Noored, kes sinna õppima tulevad, on tegelikult oma kutsevaliku juba varakult ära teinud. Nii meelt on sealne haridussüsteem meie omast erinev. Noored õppurid saavad

Õpirändurid Marek, Elina ja Kaie koos võõrustaja Andreas Kovaciga

kutsekoolis esmalt tuttavaks kõikide seal õpetatavate erialadega ning seejärel valivad suuna millele keskenduvad. Pole haruldased ka kombinatsioonid maastikuehitaja-florist, aednik-florist. Nutikas õppiija teab, et kui pädevusi enam, saab ka tööturul edukamalt tegutseda. Näiteks kui hooajaliselt pole maastikuehituses tööd nii palju, saad talvehooajal raha teenida floristina. Enamasti keskendutakse ühele erialale ja valik on hästi läbi mõeldud, peale kooli lõpetamist on õpitud erialal töötamine Austrias tavapärane.

Koolis algasid tunnid väga varakult, kell 7.40. Väga huvitav oli erinevate õpetajate tunde külastades näha milliseid õpetamise meetodeid kasutati. Kohati olid need võrreldes meie digimaailmaga vanamoodsad, kuid arutledes jõudisime äratundmisele, et selliselt korraldatud paberimajandus on koolis päris äge ja õigustatud. Väga palju antakse õpilastele materjale, töölehti ja ülesandeid paberikandjal, mille nad peavad säilitama oma mappides ja mida omakorda rutiinselt kontrollitakse. Meeldisid taimenimede õppimiseks mõeldud illustreerivate piltidega õppekaardid, millega said selgeks nii ladinakeelsed kui omakeelsed nimetused, peamised tunnused. Muidugi toetasid kogu õppeprotsessi ka digivahendid ja

õpikud. Tundides korraliti eelnevat õpitut ja kogu klass töötas kaasa, kellelgi ei lastud tukkuda tagumises pingis. Tegelikult lausa tundus, et sealne õpilane ei mõelnudki sellise võimaluse peale ...

Kooli igapäevaelu korralduses jäid silma kord ja distsipliin. Uudsena mõjus õpilaskodus õppimiseks ettenähtud kahe tunni reegel, mille ajal keskenduti vajalikele koolitöödele. Sel ajal olid keelatud muusika kuulamine ja nutiseadmetes passimine.

Korda aitas hoida omapärane trahvipunktide süsteem – kui said hakkama mingi riukaga, siis said miinuspunktid. 200 trahvipunkti oli juba kriitiline piir, 250 punktiga kutsuti vanemad kooli, et olukorra tõsidust koos lahendada ning 300 trahviskooriga jäid ilma soodsast ja mugavast majutusvõimalusest kampses. Miinuspunkte sai õnneks heastada ühiskondlikult kasuliku tööga, näiteks koolisööklas abiks olles. Esmapiilgul ehmatav süsteem tundus siiski toimivat ja näis loomulikuna kõigi poolt vaadates.

Kooli lähedal on moodne, äsjaavalminud maastikuehituse õppehall, mitmekülgne showaed ja mõned kilomeetrid peamajast eemal asus tootmiseks mõeldud õppeaed.

Showa ed koosneb väga paljust osadest – mängu- ja treeninguväljakud, bassein (mitte ainult ilu, vaid ka ujumise jaoks!), viinapuudest loodud labürinta ed, ümbruse nautimiseks mõeldud vaatetorn jne. Aias viiakse läbi mitmekülgseid rahvusvahelisi *workshop*’e. Näiteks nägime kivist müüre, mille ladamisoskus tuli eriti päevakorda eelmisel suvel piirkonda tabanud tulvavete tõttu. Nägime erilist, ligi seitsme kuupmeetri suurust kividest laotud mesilastaru ja selle ümber rajatud meetootmiseks vajalikku lilleaasa. Uusim projektirajatis oli kliimaaed, mille eesmärk oli testida Austria tarbeks kuumakindlaid haljastustaimi. Leidsime salajasi aianurki ja mitmeid ägedaid õuesõppe võimalusi. Aed on avalik, seda võivad külastada kõik ja soovi korral saab seal korraldada ka pulmi või muid üritusi. Seda muidugi tasuta eest, millest saadav tulu kasutatakse kooli vajaduspõhisteks investeeringuteks.

Õppeaia valitseb saksalik, äärmiselt pedantne puhtus ja kord. Kooli õppeaia kasvuhoonetes ja puukoolis kasvatakse hooajalisi suvelilli, maitsetaimi, lõikelilli. Tegeletakse nii taimede kasvatamise kui paljundamisega piirkonna maastikuehitajate jaoks. Lisaks õpilastele, kes seal õppetöö kohustuslikku praktikat teevad, töötab seal meeskond, kes tegeleb kogu protsessi koordineerimisega. Kasvuhoones nägime õppijate kujundatud müügipunkti, mis on avatud kord nädalas reedeti kolmeks tunniks. Seal saavad õpilased praktiliselt harjutada igapäevast poe töökorraldust ja klientide teenindamist. Õppeklassis saime maitsta külm-

kuivatustehnoloogia katsetuste tulemusi – maitsevaid kõrvitsa, pastinaagi ja tšillikrõpse, popimaks osutusid õuna ja pirnkrõpsud.

Langeloisile lähim linn on Krems, mille väikeses vanalinnas saime teha turistile omast *window-shopping*’ut. Meie meeldiv teejuht Andreas soovitas mõnes teha ka peatuseid, mis meile palju lusti pakkus. Näiteks külastasime kohalikku lihakarni, kust väljusime regiooni le omase lemmiku – sooja keeduvorstisaia. Seejärel imetlesime traditsioonilise aus hoidva rõivakaupluse valikut, kus mehed võivad endale soetada 1900 eurosed *Lederhosen*’id ehk kauniste tikanditega nahkpüksid või peene pihaga prouad drindli ehk Alpi traditsioonilise rõiva juurde kuuluva, ligi 500 eurose õrna siidpõlle.

Meie ühishuviks olid lillepoed, milles nii mõneski tundis meie retkejuhiks olev koolijuht ära oma endised õppijad. Kõige inspireerivamana mõjus värvika ja eksklusiivse kaubavalikuga Lederleitner, mis pakub suurt valikut kodusisustus- ja aiaaksessuaare, mööblit, raamatuid, riideid, taimi ja muidugi lilli. Guugeldage, kui soovite täpsemalt sellest küllusest aimdust saada! Mõnusa jalutuskäigu Kremsis lõpetasime päikeseloojangu ja hunnitute vaadete nautimisega linna lähedal mägedes asuva benediktiini kloostril platvormil. Jah, taas pidime tõdema, et meie Munamäe vaated haaravad väiksema ulatusega ilu.

Viimase päeva õpirändel pühendasime pealinnale Viinile, mis oma tohutu kultuuriküllusega on muidugi nähtus

omaette. Selleks, et seda kõike kasvõi pinnapealseltki hoomata, oleksime pidanud sinna jääma nädalateks. Ahmisime ja jäädvustasime mida üks päev võimaldab – tiirutasime imposantse Schönbrunni lossi aias, kuna mõistsime kiirelt, et sisearhitektuurist osa saamiseks oleksime vajanud päevi. Soovisime nautida ka kuulsat Viini kohvikukultuuri ja süüa seda kõige õigemalt struudlit või kaiserschmarrni ehk Austria rammusat rosinatega pannkooki. Me polnud mõistagi ainsad, Viinis on üsna tavaline, et kohviku uste taga looklevad huviliste järjekorrad ja ollakse nõus ootama, et sisse pääseda. Meie oodata ei kannatanud ja saime osa ühest moodsamast võimalusest. Nimelt on ka kõige luksuslikumad kohvikud, näiteks paarisaja aastase kogemusega Demel, hakanud turistidele pakkuma *take away* võimalusi. Nii otustasime ka meie nautida imemaitavat Demeli sooja *kaiserschmarrn*’i kirsimoosi ja tuhksuhkruga ja kohevat kohupiimastruudlit hoopis püsti seistes, pilk lähedal asuval Sisi muuseumile suunatud. Ajaloo iroonia seisnes selles, et kõnealuses hoones näidatakse uhkeid keiserlikke lauanõusid. Soovitame väga Demelit oma Viini reisidel mees pidada, nende hõrgud maitseid on avastamist väärt! Neil on ka äge kohvik, kel aega rohkem.

Kogu meie reisile tagasi mõeldes ja sealseid kogemusi sehitades tuleb nentida, et aianduskoolil on üsna mitu asja, mida partnerkoolilt eeskujuks võtta. Esmajoonel edukana tajutav õpikord (punktisüsteem tuleks ilmselt kasuks?) ja hästi struktureeritud õppekavad, aja jooksul oma kasulikkust õigustanud õpimapid. Õhtune kindel õppimise aeg. Kindlasti ka nutikalt planeeritud ruumid üheskoos õppimiseks ja vaba aja veetmiseks, vahetu osavõtlik suhtlemine, mille kaudu tajusime, et õppijate heaolu on koolis väga olulisel kohal. Langenloisi aianduskoolis toimunud õpiränne andis taaskord kinnituse, et traditsioonide hoidmine ja uute siidemete loomine on väärtuslik ning ohtra keelepraktika saamine on suurepärane arenguvõimalus.

Seega – mitte lihtsalt *win-win* vaid *win-win-win*!

Marek Jakobi, kutseõpetaja
Elina Oeselt, koolitusjuht
Kaie Mei, praktikakorraldaja

Fotod: E. Oeselt

Viinapuaed kooli kõrval

Välispraktikal Itaalias

Välispraktika võib tunduda suur väljakutse, eriti kui on vähene keeleoskus või madal enesehinnang. Kuid selle kogemuse taga peituvad eneseareng ja iseseisvuse kasv, mis võivad olla hindamatud.

Kujutle end noore vaegkuuljana, kel on vähene võõrkeele oskus ning ta otsustab võtta vastu väljakutse minna üksi välispraktikale. Esialgu võib hirm segada rõõmu ja põnevust, kuid just sellel hetkel tuleb appi julgus astuda tundmatusse, julgus võtta vastu väljakutseid ja uskuda endasse.

Mõeldes, et vähene keeleoskus võib esialgu olla takistuseks, kuid õppides kohalikku keelt ja sukeldudes kohalikku kultuuri, avastad enda üllatuseks, kui kiiresti sa edasi liigud. Esimesed sammud võivad olla rasked, kuid iga õpitud sõna ja vestluspartneriga peetud jutt toob kaasa enesekindluse kasvu.

See kõik juhtuski minuga.

Alustan algusest, millest kogu Itaalia seiklus peale hakkas. Eelmise aasta juunis tekkis mul võimalus minna kaheks nädalaks Itaaliasse välispraktikale Villa Carlottasse. Kuna varasemalt on välispraktikad kooli poolt organiseeritud, siis sel korral mõtlesin korraldada kõik ise. Et asja põnevamaks teha, otsustasin minna üksi, kuigi tavaliselt minnakse mitmekesi. Miks just üksi? Varem, olles koos teiste koolikaaslastega välispraktikatel käinud, olen keeleliselt rohkem neile toetunud ja seega ise vähem arenenud. Lihtsam oli mugavustsoonis olla ning tugineda oma tugevusele – kehakeele lugemisele. Minu eesmärk oli kogeda, kuidas ma iseseisvalt praktikal hakkama saan.

Mida kiiremini praktikaaeg lähenes, seda rohkem hakkasin pabistama. Kuidas ma hakkama saan? Kuidas keeleliselt hakkama saan? Kuidas ma kohale jõuan? Varasemate kogemuste põhjal ma teadsin, et kui ma niimoodi hakkama ei saa, siis saan kuidagi teisiti. Kõik on võimalik.

Villa Carlottasse jõudes mainis peaaednik, et kaks eestlast on samuti siin praktikal. Ma olin üllatunud. Pole võimalik, sest teised praktikandid pidid tulema alles kahe nädala pärast. Ju ma sain midagi valesti aru, aga see selleks. Kui lõpuks nende juurde jõudsin, siis küsisin naljaga: „Tere, kuidas läheb?“

Ja nad vastasidki eesti keeles vastu. Ma olin nagu oot, oot ... kuidas? Selgus, et noored olid Hiiumaa Ametikoolist tulnud ja see oli nende viimane nädal Itaalias. Esimese nädala veetsin nende seltsis ja teise üksi. Sain võimaluse läbida kiirkursuse eestlaste kogemustest Itaalias, elust ja töökultuurist, mida nad olid õppinud kahe-kolme nädala jooksul. Nii äge!

Teisel nädalal sain teiste kolleegidega ka rohkem tuttavaks. Üheteistkümnest aednikust rääkisid inglise keelt kolm. Suurema osa ajast töötasin ma kolleegiga, kes valdas inglise keelt, seega sain ikka keelt ka praktiseerida. Põhilised tööd olid peenarde korrashoid ja rohimine, roosidelt äraõitsenud õite lõikamine, kevadtaimede asendamine uute hooajaliste taimedega.

Usun, et seda lugedes tekkis küsimus, miks ma sellest aasta hiljem kirjutan?

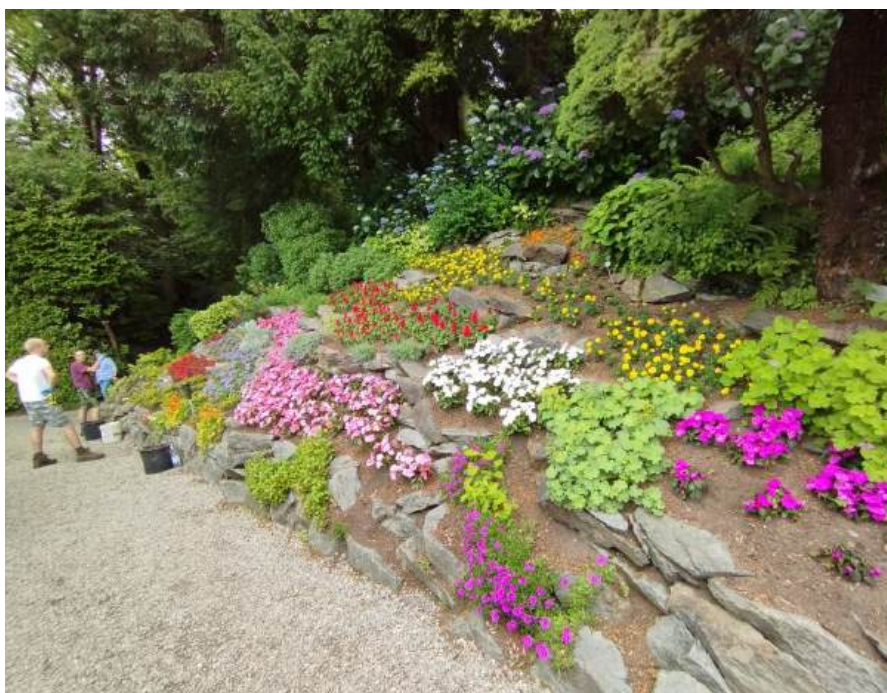
Pärast kahte nädalat Eestisse tagasi tulles oli mul tunne, et midagi jäi sinna. Miski lihtsalt kutsus tagasi. Teadsin, et pärast kooli lõpetamist on võimalus ühe aasta jooksul uuesti välispraktikale kandideerida. Kasutasin seda võimalust, ainult veidi pikemaks ajaks – kaheks ja pooleks kuuks. Vot see oli korralik väljakutse. Ma pole kunagi varem nii pikalt Eestist eemal olnud. Isegi kui dokumendid ja muud asjad aetud, ei suutnud ma uskuda, et see kõik ongi päriselt. Mida lähemale sõit jõudis,

seda rohkem hakkas vaikselt kohale jõudma. Peas keerlesid mõtted ja küsimused. Mis hullusega ma hakkama sain? Kas olen ikka kindel, et soovin nii kauaks minna? Äkki on see kõik unenägu? Millest need küsimused üldse? Aasta või veel varem poleks ma elus osanud seda ette kujutada, et otsustan sellise väljakutse vastu võtta.

Kuna töötan aednikuna, siis tundus mõistlikum minna talvisel perioodil, mil Eestis aednikel on pigem väiksem töömaht võrreldes suvehooajaga. Lisaks sellele painas mind küsimus, mida teevad Vahemere piirkonna aednikud talvel. Teadsin vaid seda, mida Villa Carlotta aednikud teevad suveperioodil. Otsustasin, et olen Villa Carlottas jaanuarist kuni märtsi lõpuni.

Praktikaperioodil tegin päris palju erinevaid töid – põhirõhk oli turismihooaja ettevalmistamisel, mis kestab märtsi lõpust novembri alguseni. Kui Eestis kühveldame lumelabidaga lund, siis seal kühveldasime lehti. Lisaks erinevate rododendronite ja asaleade väetamine, peulillede pikeerimine, lillepeenrade korrashoid ja rohimine, kasvuhoones toataimede kastmine, väetamine ja alade koristamine, erinevate taimede potistamine, seemnete külvamine ja muud tööd.

Lisaks sain teada palju uut Itaalia kohaliku elu, aianduse, toidu- ja ka töökultuuri kohta.

Peenar kallakul, mis teeb rohimise keeruliseks

Suhtlemisel kasutasin alguses ikka päris palju telefonis tõlkeprogramme (*Google Translate* või *Deepl*), aga mida aeg edasi, seda vähem. Olgugi, et põhirõhk oli mul inglise keelele, tuli itaaliakeelseid aiandustermineid ja natuke igapäevaselt kasutatavaid sõnu ka juurde. Itaalia keel on üpris põnev oma kõla ja väljendite poolest. Seoses itaalia keelega oli üks naljakas juhtum. Olin ühes supermarketis, sõber teises. Minu poes oli *ciabatta* sai otsas, nii et kirjutasin sõbrale, äkki temal seal poes on *ciabattat*. Ütles, et kui näeb, siis ostab. Kui kohtusime, siis küsisin, kas seal oli *ciabattat* ja kui palju maksis? Sõber ütles, *ciabatta* maksis 12 eurot. Ma sattusin segadusse, ehk sain midagi valesti aru. Autos küsisin uuesti üle, kuid vastus oli jätkuvalt sama. Küsisin, miks nii kallis ja kui palju ta mulle *ciabattasid* ostis. Ta küsis, mida ma siis mõtlesin *ciabatta* all. Ikka saia, ega ma ei teagi midagi muud, mida ta selle all mõtles. Tema hakkas naerma, sest sai aru, et ma soovisin pikendusjuhet. Seejärel selgitas, et kui lihtsalt kasutada sõna *ciabatta*, on itaalia keeles mitu tähendust – sai, mida enamus teavad, pikendusjuhe ja plätud. Mõistlik on kasutada lisaõnu *ciabattade* puhul – *ciabatta di pane* (sai), *ciabatta calzature* või *ciabatta di plastica* (plätud) ja

Tsitruste tunnel

ciabatta elettrica (pikendusjuhe). Minu õnneks oli tal seda pikendusjuhet endal vaja.

Nüüd, vaadates tagasi, märkan, kui palju olen arenenud nii keeleliselt kui ka isiklikult. Välispraktika oli mulle rohkemat kui lihtsalt töökogemus – see oli eneseavastamise ja enesearengu teekond. Olen õppinud olema julge, iseseisev ning tänulik iga võimaluse eest, mis mulle avaneb. Isegi, kui esmapilgul

tundus kõik väga hirmutav, oli see kahtlemata üks elu rikkamaid kogemusi, mis on toonud mu ellu pöördelise muutuse. Olen tänulik selle kogemuse eest.

Kui sa kahtled, kas minna välispraktikale või mitte, kui tunned kutset, siis tee see ära. Usu endasse!

Jaano Oras, vilistlane

Kutsekoolide mälumäng

12. aprillil aianduskoolis toimunud 162. Liivimaa kutseõppeasutuste mälumängul osalesid mälumängurid Pärnumaa Kutsehariduskeskusest, Järvamaa Kutsehariduskeskusest, Kehtna Kutsehari-

duskeskusest, Viljandi Kutseõppekeskusest, Valgamaa Kutseõppekeskusest, Tartu Kunstikoolist, Luua Metsanduskoolist ning kaks võistkonda aianduskoolist.

Mängu võitjaks kuulutati aianduskooli 1. võistkond koosseisus **Lüüli Kiik, Toomas Mastik, Ille Rämmer, Irma Samoldina ja Valdur Truija**.

Teisele kohale tuli aianduskooli 2. võistkond, kus võistlesid **Merike Aomets, Karin Kask, Kaie Mei, Aleksei Raud** ning **Kalle Toom**.

Kolmanda koha võttis Luua Metsanduskooli võistkond, kuhu kuulusid **Ester Kliiman, Peep Arold, Hille Ley, Erle Tüür** ja **Taavi Pae**.

Palju õnne võidukatele! Täname põneva lahingu eest kõikide osalenud koolide võistkondi!

Suur tänu küsimuste koostamise ja mängu läbiviimise eest, Priit Narusberg!

Lüüli Kiik, infospetsialist

Direktor Kalle Toom tervitab mälumängureid

Iluaiaanduse õppekavad tehnikumis 1958–1976

Aiandus on meie koolis eraldi õppesuuna olnud alates 1935. aastast. Vähem teame, mida sisaldasid tookordsed õppekavad ja kui suur oli neis iluaiaanduse osa. Sõjajärgsetel aastatel õpetati Rāpina aiandustehnikumis aianduse eriala üleliiduliselt kehtiva puu- ja köögiviljanduse (плодоовощеводство) õppekava alusel. Iluaiaandus (декоративное садоводство) oli selles vaevalt paarikümne tunnise teemana puuviljanduse aine osana. Kohalikke olusid arvestades lubati teha ühtsesse õppekavasse vaid väiksemaid muudatusi. Seda luba kasutades leiti lisatunde aednikele iluaiaanduse õpetamiseks. Tallinna aiandusjuhitud toel koostati eraldi iluaiaanduse õppekava. Külalislektoreid kasutades õnnestus selle põhjal ellu saata seitse lendu iluaednikke, kokku 210 noort.

Esimesed ehisaiaanduse lennud aastatel 1958–1964

Alates 1958. aastast võisid tehnikumi astujad valida puu- ja köögiviljanduse ning iluaiaanduse (ehisaiaanduse) erialade vahel. Kooli 90. aastapäeva raamatus „Mälestusi kooliajast“ meenutavad Riina Tammsaar (Toomjõe) ja Ants Bender kahe esimese lennu ehisaednike õpinguid. Juubeliraamatus „Sada sammu“ jätkavad sama aja meenutusi Anne Leisson (Vahtra) ja Ants Bender.

Tehnikumi tulnud noored said tookord 4,5 aasta jooksul lisaks erialale ka keskhariduse, mis võimaldas edasi õppida kõrgkoolides. Erialainetest lisandusid puu- ja köögiviljanduse lühikäsitlustele muud aianduse õppekavas olevad ained rõhuasetusega iluaiaandusele. Eriainetena olid õppekavas joonistamine ja joonestamine, dendroloogia ja ilupuu-koolid, lillekasvatus, aianduslikud ehi-

tused, aiakujundus, haljasalade hooldamine ja looduskaitse, lilleneostus. Sisuliselt said õppijad hea iluaiaandusliku hariduse Eesti tolleaegsete parimate spetsialistide juhendamisel. Siia sõitsid teadmisi jagama asjatundjad kauge- malt: dendroloog Alfred Ilves Luualt, lillekasvataja Maie Ilumäe Tartust, Tallinnast maastikuarhitektid Endel Kaldmäe, Linda Patune-Mitt ja Ethel Brafmann, haljasalade hooldamist õpetas Jaan Eilart. Pidevalt olid kohal tehnikumi praktikutest õpetajad: Adolf Vaigla, pargiaednik Ilmar Laanes ning lillekollektsiooni eest hoolitsev Salme Muru.

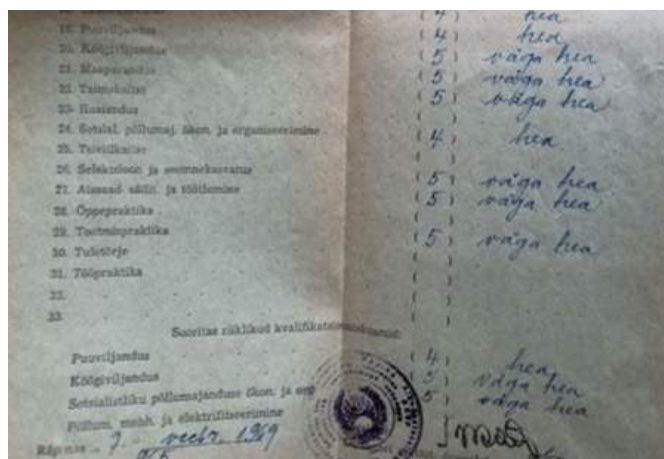
Kui 1960. aastal aiandustehnikumi astusin, saime veel valida iluaiaanduse eriala. Esimesel kooliaastal erines meie õppekava paralleelkursuse puu- ja köögiviljanduse õppekavast vaid niipalju,

et loomakasvatuse asemel õpetati joonistamist. Mäletan, et käisime kesk- kooli õpetaja Virve Tshahnaga pargis akvarelle tegemas, mille parandamiseks lubati liigset värvi paberilt jõeveega maha pesta.

Aasta hiljem, pärast suvepuhkust ootas meid koolis ebameeldiv üllatus. Moskvast oli märgatud, et Eestis saab õppida ehisaiaanduse (декоративное садоводство) erialal, millel polnud üleliidulist tunnustust. Nõuti sellise isetegevuse lõpetamist. Meie kursuse mõned tütarlapsed lahkusid koolist. Ülejäänud õppisid teisel kooliaastal täiendavalt loomakasvatust kohaliku kuulsa vetarsti Johannes Kasaku käe all. Üks praktikapäev möödus Linda Kärbi juhendamisel Toostes asuvas loomafarmis, kus igaüks sai proovida lehmälüpsi ja hobuse rakendamist.

Esimese lennu ehisaednikud koos Endel Kaldmäega (eesreas parempoolne) rosaariumi juures taastatud paadisillal. Foto Heldur Aas

Koos diplomiga vaadake ka hinnete lehte

Enne meid alustanud, 1958. ja 1959. aastal vastuvõetud ehisaednikke lubati ometi juba alustatud õppekavaga lõpu ni minna. Tehnikumi lõpetamiseks tuli neil sooritada kolm riigieksamit: lillekasvatus, dendroloogia ja aiakujundus. Lõpetajate diplom eestlaste „eksimust“ ei tunnista, ent jätab õpingute sisu ebamääraseks. Selle kohaselt lõpetasid kaks esimest ehisaiaanduse lendu Räpina aiandustehnikumi aianduse erialal ja neile omistati noorem-agronoomi kvalifikatsioon.

Meie kursuse iluaiaandussoovi sisseastumisel püüti siiski arvestada. Suvel õppisime tundma ilutaimi. Vastasime ilupuid ja -põõsaid ning kollektsioonias kasvavaid lilli. Klassitööst meenub iluaiaanduse õpetaja hala tundide vähesuse üle nii ulatusliku aine jaoks. Õige see ju oli, kuid miks kulutas ta tulutuks kurtmiseks sedagi vähest aega, mis niigi raskustega välja võideldud. Eriti õpetlik oli meile aedade kujundusplaanide koostamine Adolf Vaigla juhendamisel. Diplom tunnistab küll, et õppisime puu- ja köögiviljanduse õppekava alusel. Alates meie lennust omistati aga tehnikumi lõpetajatele aiandusagronoomi kvalifikatsioon.

Esimeste ehisaiaanduse lendude koolliaegsetest proovitöödest jäi midagi Rāpinasse. Siiani kaunistab vana koolimaja esimese lennu poolt praktika käigus rajatud rosaarium. Selle projekteris nende õpetaja Endel Kaldmäe, kes lõpetas aianduskooli enne sõda 1940. aastal. Teist ehisaednike lendu jäi aastateks meenutama Adolf Vaigla juhendamisel rajatud eri kujunduselemente (hekid, sõrestikud, muru, aiamööbel) tutvustav meetodiline nurk uue koolimaja taga ning supluskoht, mille korastamist juhendas 1954. aastal kooli lõpetanud Ilmar Laanes.

Järgnesid aastad, mil iluaiaanduse erialal uusi õpperühmi avada ei saanud. Siis püüti suurendada iluaiaanduse tundide arvu aianduse õppekavas, mida ametlikult tunti puu- ja köögiviljanduse erialana. Iluaiaanduse õpetamist puuviljanduse ja köögiviljandusega võrdväärsena taotlesid kaugõppijad. Eriti sellelt kursuselt, kus õppisid kooli hümnini autor Andrei Klaas ja Türi lillelaatade korraldaja Milvi Rehela. Õpilaste soovi toetasid õpetajad Aino Toomel, Liidia Teelaht, Maia Teemaa (Raudseping) jt. Üheskoos jõuti selleni, et 1969. aastal lõpetasid nii päevases kui ka kaugõppe

Aia- ja maastikukujunduse 1. lend lõpuaktusel 1972. aasta veebruaris. Eesreas õpetajad Adolf Vaigla, Linda Kärbis, Liidia Teelaht, Ethel Brafmann, Bernhard Kärbis, kursusejuhataja Aino Toomel, eksamikomisjoni esimees

Aia- ja maastikukujunduse 1. lennu diplom

osakonnas esimesed lennud, kes sooritasid puuviljanduse ja köögiviljanduse kõrval riigieksami ka iluaiaandusest. Neile anti lõpuaktusel aiandusagronoomi diplom puu- ja köögiviljanduse ning iluaiaanduse (sisuliselt aianduse) erialal. Sellise diplomi on saanud seitse lendu kuni 1972. aasta suveni. Iluaiaanduse innukad toetajad ise jäid sellist haridustõendist ilma. Nendele 7. veebruaril 1969 välja antud diplomi juurde kuuluval hinnete lehel puudub isegi iluaiaanduse hinne.

Eriala nimest (ja kvalifikatsioonist) ei selgu veel, milline oli iluaiaanduse osatähtsus õppekavas. Oluline on hinnete leht, millelt leiame mõnikord õppeainete tundide arve. Võimalik, et suurem tähelepanu iluaiaandusele säilis veel

hilisemates aianduse, aga ka puu- ja köögiviljanduse õppekavades. Hoolimata sellest, kumba nime need kandsid.

Aia- ja maastikukujunduse erikursused aastatel 1969–1976

1969. aasta sügiseks olid olud muutunud. Tallinnast saadi luba moodustada keskharidusega õppida soovijatest aia- ja maastikukujunduse (algul ka haljastuse ja maastikukujunduse) erikursused. Esimese lennu kursusejuhatajaks sai Aino Toomel. Sellele õppekavale võeti noori õppima kuni 1973. aastani. Kõigi ühiseks kohalikuks erialaõpetajaks sai Adolf Vaigla; külalislektoriteks Ethel Brafmann ja Alfred Ilves.

Osale lendudest lisandusid Aleksander Niine, Nora Tammoja, Jaan Eilart, Ene Ilves, Kalev Matson, Ilmar Laanes ja Edgar Toots. Erikursuse õpilaste abil tehti ümberkorraldusi kooliümbruse kujunduses seoses kooli 50. juubelipidustustega 1974. aastal. Ühtlustati pargiteede laiusi. Parki täiendati paljude uute taksonitega. Põliste nulgude ja teiste vanemate puude lähedusse istutati noori, et vanade väljalangemisel säiliks pargi algne kujundus. Samal ajal istutati praeguse Sireli tänava äärde ilupuukoolist välja kaevatud sireleid. Nende seas oli nii poogituid kui alusena kasutatud seemikuid. Viimaste seast on valitud eliitseemikuid ('Malle', 'Marje' jt).

Seitsmekümnendatel aastatel lõpetanud erikursuste õppekava järgis põhiliselt 1958. aasta ehisaiaanduse kava. Erinevus oli kooli lõpetamises. Riigekasamite asemel koostati suurema maaala haljastusprojekt koos seletuskirjaga, mida tuli kaitsta riikliku kvalifikatsioonikomisjoni ees. Lõpetas viis erikursuse lendu, viimane 1976. aastal. Diplomi järgi said neist aiandusagronoomid haljastuse ja maastikukujunduse (viimasel lennul aia- ja maastikukujunduse) alal. Oma õpinguid meenutab Tiiu Kobeleva raamatus „Sada sammu“. Alates 1974. aastast avati keskkooli

Aia- ja maastikukujunduse 5. lend koos Raimo Kiudorffiga
kokkutulekul Rõpinas 2016. aastal

lõpetajatele, nagu seni kõigile põhikooli lõpetanutele ainult puu- ja köögiviljanduse õpperühmad, kuigi soovijaid iluaiaanduse erialal õppimiseks jätkus. Ega päriselt teagi, miks iluaednike koolitamine tookord pooleli jäi.

Jaan Kivistik, 10.6.2024

Fotod: erakogu

Iluaiaanduse erialal Rõpina tehnikumis lõpetanud kursused

Lennud	Õppeaeg	Kursusejuhataja	Eriainete õpetajaid	Lõpetajaid
Põhihariduse baasil – kaks lendu	4,5 aastat, lõpetamine jaanuari lõpus		Mõlemale lennule: Alfred Ilves, Endel Kaldmäe, Adolf Vaigla, Ilmar Laanes, Salme Muru, Jaan Eilart	60
Eriala ja kvalifikatsioon diplomil: aiandus, noorem-agronoom				
1.	1958–1963	Liidia Teelaht	Veel: Linda Patune-Mitt, Maie Ilumäe	26 – M. Kuus (Karu), R. Toomjõe (Tammsaar), A. Leisson,
2.	1959–1964	Maret Terepson, Ülo Zirnask	Veel: Ethel Brafmann	34 – A. Bender, M. Kirotar, A. Tauram (Aasa), M. Klinker (Remmel)
Keskhariduse baasil – viis lendu	2,5 aastat, lõpetamine veebruaris		Kõigile lendudele: Alfred Ilves, Ethel Brafmann, Adolf Vaigla	150
Eriala ja kvalifikatsioon diplomil: haljastus (aia-) ja maastikukujundus, aiandusagronoom				
1.	1969–1972	Aino Toomel	Veel: Aleksander Niine, Nora Tammoja, Jaan Eilart, Ilmar Laanes	26 – K. Antuk (Pohla), A. Pohla, K. Rajala (Helm)
2.	1970–1973	Viive Tali	Veel: Aleksander Niine, Ilmar Laanes, Kalev Matson, Edgar Toots	29 – T. Kobeleva (Kirilštšuk), A. Soomre, U. Pääso
3.	1971–1974	Malle Terepson	Veel: Aleksander Niine, Ene Ilves, Kalev Matson	33 – M. Annus, R. Aro (Krahi)
4.	1972–1975	Kalev Matson	Veel: Ene Ilves, Kalev Matson	34 – I. Arro (Bender), A. Levald, S. Taul (Vabrit)
5.	1973–1976	Kalju Kupper, Raimo Kiudorff	Veel: Ene Ilves, Kalev Matson	28 – K. Teras (Antsov), N. Saarna

Peaminister käis Räpina Aianduskoolis

Peaminister Kaja Kallas tegi 22. aprillil Kagu-Eesti visiidi raames lühikese peatuse Räpinas, kus külastas esmakordselt aianduskooli. Peaministri võttis vastu aianduskooli direktor Kalle Toom. Kohtumisele olid kutsutud ka Räpina vallavanem Enel Liin ning volikogu esimees Peeter Sibul.

Direktor Kalle Toom ja aianduse tulevikutehnoloogiate õpetaja Keio Kaarlõp tutvustasid aianduskooli õppekasvuhoonet ning tulevikuaednike koolitamiseks loodud mudelkasvuhoonet. Et juhtus olema külm ja sajune kevadilm, siis piirdusid vastuvõtjad vaid õppehoonete näitamisega.

Ringkäigule järgnenud kohtumine aianduskooli töötajate ja kohaliku omavalitsuse esindajatega jäi üsna lühikeseks ja pinnapealseks. Arutelus tõstatasid mured nii aianduskooli kui Räpina ÜG gümnaasiumiastme püsimajäämise pärast.

Peaminister kinnitas, et aianduskool on oma nišis vajalik ja tunnustatud kutsekool, mille tegevuse jätkumises ei pea kahtlema.

Kohaliku gümnaasiumi osas peaministril oma seisukohta ei olnud, ent ta tõi välja haridusasutuste ülalpidamiskulu-

Peaminister tutvumas mudelkasvuhoonega

de ja õpilaste arvu seose. Ta märkis, et kolmandik põhikooli lõpetajatest ei jätka õpinguid kodukoha gümnaasiumis, vaid suunduvad õppima suurematesse linnadesse.

Aianduskooli poolt anti peaministrile kaasa sõnum, et kui taasiseseisvumise järel on haridusvaldkonnas kõige enam reformitud kutseharidust, siis järgmise reformi võiks läbi viia üldhariduses.

Peaministri Kagu-Eestis visiidi eesmärgiks oli saada ülevaade piirkonnas tegevivate ettevõtjate, omavalitsuste ja elanike käekäigust, viimastest arengutest ja väljakutsetest.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Ühisfoto kohtumisest peaminister Kaja Kallasega

sügis 2024
täienduskoolituses

**Automati-
seerimine**

**Veebi-
turundus**

**Mahe-
säilitus**

**ArchCAD
AutoCAD**

**Mullatervise
infopäev**

**Piirde-
aedade
ehitus**

**Taime-
kaitse**

**Väheväärtusliku
põllumaa
metsastamine**

**Mahe-
tootmine**

Ringmajandus

**Puhastus-
teenindus**

Lillitseade

**Lapse emotsionaalne
ja sotsiaalne intellekt**

**Puit-
terrassid**

**Vaateakende
dekoreerimine**

<https://koolitus.aianduskool.ee/>

Uued aianduskooli raamatud

Juubelikogumik „Sada sammu“

Koostaja Koidula Rauk, 511 lk, lõpus vilistlaste nimekirjad.
Hind 40 €

Fotoraamat „Keskonnakaitse 30“

Koostaja Arvi Lepisk, 80 lk.
Hind 15 €

Taskuteatmik
„Sada taime, keda võiks aias kasvatada“

Koostaja Andres Vaasa, 100 lk.
Hind 10 €

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikes looduslähedane elu

Oled meile oodatud!

**VASTUVÕTT
1. JUULINI** 2024

➤ AEDNIK ➤ FLORIST ➤ KESKKONNAKAITSE ➤ MAASTIKUEHITAJA ➤ TEKSTIILKÄSITÖÖLINE

www.aianduskool.ee

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri
ilumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu Küljendaja Valdur Truija

Juunikuu nali

Võtsin kapist välja suve asjad.

No mis ma oskan öelda:

„Mõõdude järgi sobis mulle ainult saunalina!“